Broj: S1 3 U 051736 25 U
Sarajevo, 15.07.2026.godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slavica Malinarić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „IPIN" d.o.o. Bijeljina, ulica Vidovdanska 48, koga zastupa, Nikola Ćeklić advokat iz Bijeljine, ulica Miloša Crnanjskog 1/I (u daljem tekstu prvotužitelj) i tužitelja grupa ponuđača Institut za građevinarstvo "IG" d.o.o. Banja Luka, „Institut za vode" d.o.o. Bijeljina, „Ibis-inženjering" d.o.o. Banja Luka i „Zavod za vodoprivredu" d.d. Sarajevo koju zastupa Irena Pilipović, advokat iz Banja Luke ulica Kralja Petra Prvog Karađordevića 96 (u daljem tekstu drugotužitelj) protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-45-8/25 od dana 20.02.2025. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Sarajevo, ulica Dubrovačka 6, Sarajevo, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 15.07.2026. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužbe prvotužitelja i drugotužitelja se uvažavaju, osporeno rješenja broj: JN2-01-07-1-45-8/25 od dana 20.02.2025. godine, se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da prvotužitelju nadoknadi troškove spora u iznosu od 1.426,25 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

Obavezuje se tuženi da drugotužitelju nadoknadi troškove spora u iznosu od 1.225,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, dok je preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem broj i datum kao u uvodu presude, uvažene su, kao osnovne žalbe prvotužitelja i drugotužitelja i poništen je u cjelosti postupak javne nabavke usluga - Studija stanja podzemnih voda vodnog područja rijeke

Save u Federaciji BiH i procjena rizika po kvalitet i rezerve podzemnih voda Ugovornog organa Agencija za vodno područje rijeke Save.

Stavom 3. (pravilno 2.) određeno je da će se o povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje Žalbenog postupka ovaj organ donijeće posebno rješenje.

Stavom 4 i 5 uvažen je zahtjev prvotužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 658,12 KM kao i zahtjev drugotužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 750.00 KM.

Stavom 6 i 7 obavezan je ugovorni organ da navedene troškove naknadi tužiteljima.

Protiv osporenog rješenja prvotužitelj blagovremeno je pokrenuo upravni spor, zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, te načinjenih povreda pravila postupka. U tužbi prije svega osporava činjenicu da je postupak po njegovoj žalbi kao i žalbi grupe ponuđača inženjering" d.o.o. Banja Luka i „Zavod za vodoprivredu" d.d. Sarajevo spojen. Dalje u tužbi tužitelj ističe da mu je pričinjenja šteta donošenjem osporenog rješenja budući da je njegova ponuda bila kvalifikovana i prihvatljiva. Prvotužitelj također smatra da je donošenjem osporenog rješenja povrijeđeno načelo zaštite prava i sloboda građana i zaštita javnog interesa iz člana 5. Zakona o upravnom postupku kao i načelo efikasnosti iz člana 8. istog Zakona. Smatra da je tuženi u konkretnom slučaju trebao ponudu prvotužitelja proglasiti za jedinu prihvatljivu i kvalifikovanu, te vratiti ugovornom organu na ponovno razmatrane. Konačno predlaže da Sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno rješavanje uz naknadu troškova upravnog spora prema iskazanom troškovniku.

Drugotužitelj također je blagovremeno pokrenuo upravni spor protiv osporenog rješenja zbog, povrede pravila postupka, i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi ističe da je tužena u osporenom rješenju isključivo pozvala na formalnu nedorečenost tenderske dokumentacije, zanemarujući sve okolnosti konkretnog predmeta, uključujući i činjenicu da su svi ponuđači imali jednake uslove i pristup informacijama, te da ni jedan ponuđač u fazi dostavljanja ponuda nije imao dilemu šta podrazumijeva "sličan ugovor". Smatra da je odluka suprotna osnovnim načelima Zakona o javnim nabavkama BiH, posebno načelima efikasnosti i ekonomičnosti. Potpuno poništavanje postupka javne nabavke zbog tehničke nepreciznosti koja nije uticala na transparentnost, konkurenciju niti jednak tretman ponuđača predstavlja prekomjerno zadiranje u autonomiju ugovornog organa i u suprotnosti je s načelom razmjernosti po njegovom mišljenju. Navodi da su neosnovane tvrdnje tužene da su informacije u tenderskoj dokumentaciji nedorečene i da nisu mogle biti osnov za dostavljanje ponude na stvarno konkurentnoj osnovi. Naprotiv, uslovi tendera su jasno definisani sa posebnim naglaskom na referentne projekte, studije i slično iz oblasti hidrogologije, a dodatno definisanje uslova bi se moglo okarakterisati kao favoriziranje potencijalnih ponuđača. Navodi da je ugovorni organ je u tački 5.4.1. vrlo jasno definisao uvjete tendera u pogledu referentnosti ponuđača, navodeći da se ista dokazuje dostavljanjem spiska izvršenih ugovora (Referenc

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

lista. Aneks 12) na izradi tehničke dokumentacije (studije, projekta, elaborata ili slično iz oblasti hidrogeologije). Konačno predlaže da Sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno rješavanje uz naknadu troškova upravnog spora prema iskazanom troškovniku.

U odgovoru na tužbe prvotužene i drugotužene, tuženi je predložio da se iste odbiju kao neosnovane. U odgovoru na tužbu prvotuženog, drugotuženi je naveo da je ista neosnovana u dijelu kojim se osporava njegova ponuda, te je postavio zahtjev za nakandu troškova sastavljanja predmetnog odgovora. Sa druge strane prvotuženi je u odgovoru na tužbu drugotuženog izjavio da smatra, da je osporeno rješenje nezakonito ali iz razloga koje je on naveo u svojoj tužbi, a ne iz razloga navedenih u tužbi drugotuženog, te je također postavio zahtjev za nakandu troškova sastavljanja predmetnog odgovora. Ugovorni organ Agencija za vodno područje rijeke Save je putem punomoćnika također dostavio izjašnjenje na tužbu prvotužene, navodeći da sudu ostavlja na ocjenu odluku po predmetnoj tužbi, s tim da Sud cijeni osnovanost razloga za spajanje postupka. Također i u izjašnjenju na tužbu drugotužene ugovorni organ je isto predložio, uz zahtjev za naknadu troškova sastava izjašnjenja.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je Ugovorni organ Agencija za vodno područje rijeke Save pokrenuo postupak javne nabavke usluga - Studija stanja podzemnih voda vodnog područja rijeke Save u Federaciji BiH i procjena rizika po kvalitet i rezerve podzemnih voda- Obavještenje a nabavci broj: 1132-1-2-41-3-60/24 od 27.06.2024.godine. Dalje iz spisa proizilazi da je u predmetnom postupku tuženi zaprimio dvije žalbe i to žalbu na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 10-707-33/24 od 19.12.2024.godine izjavljenu od strane prvotužitelja i žalbu drugotužitelja izjavljenu na Rješenje doneseno također u predmetnom postupku javne nabavke od strane ugovornog organa, broj: 10-707-47/24 od 13.01.2025.godine. Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje po predmetnim žalbama, tuženi je donio Zaključak o spajanju postupaka broj: JN2-01-07-1-45-6-25 od 20.02.2025.godine, obzirom da se žalbe odnose na isti postupak javne nabavke, da se radi o istom činjeničnom stanju. Rješavajući o predmetnim žalbama tuženi je osporenim rješenjem iste usvojio kao osnovane i poništio predmetni postupak javne nabavke u cjelosti. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da tenderska dokumentacija ne sadrži jasne i precizne informacije u odnosu na sporne dijelove tj. ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji (tačka 5.4.1) propustilo da navede što podrazumijeva pod sličnim ugovorima, bez čijeg se opisa ne može izvršiti pravilna ocjena dostavljenih ponuda, pa s pozivom na odredbu člana 103. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama po službenoj dužnosti odlučio kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Postupak javne nabavke je formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj tenderske dokumentacije koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. Sadržaj tenderske dokumentacije je propisan u Zakonu o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj: 39/14) i Uputstvu za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH", broj: 90/14), koje uputstvo je i doneseno u skladu s članom 53. stav 4. ovog zakona. U skladu s citiranim članom zakona, u tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Ugovorni organ dužan je pridržavati se uslova postavljenih u tenderskoj dokumentaciji kako bi se izbjegla mogućnost favorizovanja određenog ponuđača, ili stvorila nesigurna praksa kod dostavljanja ponuda od strane pojedinih ponuđača, ukoliko su uslovi iz tendera, nejasni ili konfuzno postavljeni. Sa druge Ured za razmatranje žalbi BiH je u postupcima javne nabavke, dužan paziti na apsolutno bitne povrede zakona koje mogu dovesti do poništenja postupka u potpunosti ili djelimično po službenoj dužnosti, kako što je između ostalog, neusklađenost tenderske dokumentacije sa Zakonom o javnim nabavkama ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora (član 103. zakona). Ovlaštenja Ureda su propisana u članu 111. citiranog zakonskog propisa, koji uredu daje mogućnost da u skladu sa stavom 1. tačka d), da poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akt.

Nadalje, obavezan sadržaj rješenja koje se donosi u postupku po žalbi nije propisan Zakonom o javnim nabavkama, pa je tuženi u obavezi primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku BiH i to član 200. stav 2., u vezi sa članom 233. stav 1. istog Zakona, kojim je propisano da obrazloženje rješenja mora sadržavati i, između ostalog, dokaze koje je nadležni organ proveo, kao i utvrđeno činjenično stanje na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na onakvo rješenje, kakvo je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Osporeno rješenje, po nalazu ovog vijeća, ne sadrži razloge, koji su odlučni za donošenje odluke, te je tuženi propustio utvrditi odlučnu činjenicu, na okolnosti iz kojih je utvrdio da su zahtjevi iz tenderske dokumentacije neprecizni. Dakle, iz obrazloženja osporenog akta ovo sudsko vijeće, nije moglo utvrditi na osnovu čega je tuženi zaključio da je ugovorni organ nejasno i nedorečeno sačinio tendersku dokumentaciju. Naime tuženi u obrazloženju osporenog rješenja samo navodi da ponude izabranog ponuđače ne mogu se cijeniti skladu sa tačkom 5 4.1. i 5.4.2. tenderske dokumentacije, niti se može utvrditi da li se iste odnose na iste ili slične poslove kao što je predmet javne

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

nabavke, iz razloga što je ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji prilikom sačinjavanja iste propustilo da navede što podrazumijeva, pod sličnim ugovorim bez čijeg se opisa ne može izvršiti pravilna ocjena dostavljenih ponuda. Pored navedenog tuženi se u osporenom rješenju poziva na odredbe člana 7. stav 4. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda te zaključuje da je evidentno je da je ugovorni organ propisivanjem da ponuđači u predmetnom postupku moraju priložiti potvrde kojima dokazuje uspješno iskustvo o realiziranju najmanje dva ugovora koji su u vezi sa predmetom, za koje nije propisao šta se podrazumijeva pod sličnim poslovima načinio apsolutno bitne povrede Zakona o kojima ovaj organ vodi računa po službenoj dužnosti.

Međutim ovom vijeću ostaje sporno pozivanje tuženog na navedeni član Uputstva budući da je istim propisano da ako ugovorni organ od kandidata ponuđača kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti traži popis ugovora, smatra se da je uslov: a) u vezi sa predmetom nabave, odnosno grupom predmeta nabave. Ako se traži dokaz o izvršenju istog ili sličnog, odnosno istih ili sličnih ugovora kao što je predmet nabave b)srazmjeran predmetu nabave, odnosno lota u sljedećim slučajevima: 1) kada se traži dokaz o izvršenju jednog ugovora, ako njegov iznos nije viši od procijenjene vrijednosti nabave, odnosno od procjenjene vrijednosti pojedinog lota, 2)kada se traži dokaz o izvršenju više ugovora, ako njegov iznos nije viši od procijenjene vrijednosti nabave, odnosno od procjenjene vrijednosti pojedinog lota. U konkretnom slučaju iz tenderske dokumentacije jasno proizilazi da je ugovorni organ u tački 5.4.1. a) tendrske dokumentacija zahtjevao od ponuđača da u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti iz članova 48. i 50. Zakona o javnim nabavkama, između ostalog trebaju ispuniti sljedeće minimalne uslove za kvalifikaciju: a) da imaju uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog (1) ugovora na izradi tehničke dokumentacije (studije, projekta, elaborata ili slično iz oblasti hidrogeologije) minimalne ugovorene vrijednosti od 600.000,00 KM bez PDV-a u posljednje 3 (tri) godine od dana objavljivanja obavještenja o nabavci ili od datuma registracije odnosno početka poslovanja, ako je ponudać registriran, odnosno počeo s radom prije manje od tri godine, koji su u vezi s predmetnom nabavkom odnosno čiji su karakter i kompleksnost isti ili slični predmetnoj nabavci. Nadalje tačkom 5.4.2. propisao je da ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača iz tačke 5.4.1. TD će se izvršiti na osnovu dostavljanja dokaza koje su ponuđači dužni dostaviti uz ponudu, i to: a) Spiska izvršenih ugovora (Reference lista. Aneks 12) na izradi tehničke dokumentacije (studije, projekta, elaborata ili slično iz oblasti hidrogeologije), u posljednje 3 (tri) godine od dana objavljivanja obavještenja o nabavci ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan, odnosno počeo da radi prije manje od 3 (tri) godine, koji sadrži minimalno jedan ugovor čija ukupna vrijednost iznosi najmanje 600.000.00 KM bez uračunatog PDV-a. Nadalje, tačkom 5.4.2. pod b) alineja 2 tenderske dokumentacije traženo je da ponuđači imaju na raspolaganju diplomiranog inžinjera hemijskog inžinjerstaa, tehnologije ili hemije (Aneks 13) kojim se dokazuje 5 godina radnog iskustva u struci i referentni posao izrada tehničke dokumentacije koja se odnosi na stanje podzemnih voda kompletnog vodnog područja riječnog sliva ili slično. Dakle sporna u skladu sa citiranim članom Uputstva, a na koji se tuženi poziva u svom

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

rješenju, zašto smatra da navedena tačka tenderske dokumentacije, nije u skladu sa Uputstvom jer tuženi takve činjenice u osporenom rješenju ne obrazlaže, čime je onemogućio i ovo vijeće da u potpunosti ispita pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, pa ostaje nejasno pozivanje tuženog na navedenu odredbu.

Dakle tuženi mimo navedenog u osporenom rješenju ne navodi o kojoj spornoj potvrdi je riječ niti navodi zašto se nije mogla izvršiti ocjena sporne ponude i zašto činjenica da ugovorni organ nije naveo šta se podrazumjeva pod sličnim poslovima prestavlja takav nedostatak, da ponuđači nisu mogli dostaviti ponude na stvarno konkurentskom osnovu, čime bi eventualno bila prekršena osnovna načela iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama. Ovo tim prije što i prvotužitelj, a i drugotužitelj u svojoj tužbi ističu da su imali jednake uslove i pristup informacijama, te da ni jedan ponuđač u fazi dostavljanja ponuda nije imao dilemu šta podrazumijeva pod pojmom "sličan ugovor", te da niko od ponuđača nije tražio pojašnjenje tenderskog dokumenta. Stoga, po ocjeni ovoga vijeća ostaje sporan zaključak tuženog da se ne može ocijeniti da li je ponuda izabranog ponuđača, a sada drugotužitelja, prihvatljiva u odnosu na sačinjenu tendersku dokumentaciju. Tuženi ne navodi niti primjera radi kako bi se to trebala propisati tenderska dokumentacija u spornoj tački, da bi bila jasna u odnosu na predmet nabavke.

Stoga ovo sudsko vijeće zaključuje da u okolnostima konkretnog slučaja, osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje i pa prema tome i primjenu materijalnog prava, zbog čega je, konačno, valjalo osporeno rješenje poništiti i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje u smislu člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH i člana 200. i 233. Zakona o upravnom postupku.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanim u ovoj presudi i nakon pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, donijeti zakonitu i pravilnu odluku za koju će dati jasne i logične razloge.

Kako su tužbe prvotužitelja i drugotužitelja uvažene, to im i pripadaju troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10). Sud je dosudio troškove prvotužitelju u ukupnom iznosu od 1.416,25 KM, a troškovi se sastoje od troškova na ime naknade za sastav tužbe po punomoćniku u iznosu 900,00 KM (300 bodova x 3KM), uvećano za paušal 225,00 KM, te uvećano za PDV u iznosu od 191,25 KM što iznosi 1.316,25 KM i 100,00 KM naknade za taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH ("Službeni glasnik BiH", Broj: 39/03), što ukupno iznosi 1.426,25 KM.
Također Sud je dosudio troškove i drugotužitelju ukupnom iznosu od 1.225,00 KM a troškovi se sastoje od troškova na ime naknade za sastav tužbe po punomoćniku u iznosu 900,00 KM (300 bodova x 3KM), plus paušal 225,00 KM i 100,00 KM naknade za taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH, dok je u preostalom dijelu u kojem se traži

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

uvećanje za zastupanje kako to punomoćnik drugotužitelja navodi četiri (4) tužitelja zahtjev odbijen kao neosnovan. Ovo iz razloga što je u konkretnom slučaju punomoćnik drugotužitelja nije zastupao više tužitelja kako to pogrešno navodi, već je zastupao grupu ponuđača koja se smatra jednom cjelinom jer su isti i dali jednu ponudu i smatraju se jednim ponuđačem koji čini grupu. Također neosnovani su i potraživani troškovi prvotužitelja i drugotužitelja koji se odnose na sastavljanje odgovora na međusobne tužbe budući da to nije obavezna procesna radnja. Isto važi i za potraživane troškove dostavljanja izjašnjenja na tužbe od strane ugovornog organa sve shodno članu 60a. Zakona o upravnim sporovima u vezi sa članom 324.stav 1. Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH ("Sl. glasnik BiH", br. 36/2004, 84/2007, 58/2013, 94/2016 i 34/2021).

ZAPISNIČAR
Slavica Malinarić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Efraim Čosić

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321